

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 316

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.045.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 8 unități administrativ-teritoriale din județul Timiș în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică	2–10
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 12 din 11 martie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		11–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aducerea la cunoștința publică a sectoarelor cadastrale din 8 unități administrativ-teritoriale din județul Timiș în care se derulează lucrări de înregistrare sistematică

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștința publică derularea lucrărilor de înregistrare sistematică, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Timiș, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Boldur — sectoarele cadastrale nr. 5 și 8;
- b) unitatea administrativ-teritorială Cărpiniș — sectorul cadastral nr. 30;
- c) unitatea administrativ-teritorială Coșteiu — sectoarele cadastrale nr. 20, 30, 33, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 47, 52, 54;
- d) unitatea administrativ-teritorială Fârdea — sectoarele cadastrale nr. 7, 18, 20, 22;
- e) unitatea administrativ-teritorială Giarmata — sectoarele cadastrale nr. 5, 22, 24, 29, 54, 64, 76, 96, 98, 103, 104, 107, 112, 122, 128;
- f) unitatea administrativ-teritorială Mașloc — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 7, 18, 19, 20, 21, 22;
- g) unitatea administrativ-teritorială Uivar — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53;
- h) unitatea administrativ-teritorială Victor Vlad Delamarina — sectorul cadastral nr. 4.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică este prevăzută în anexele nr. 1—8 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

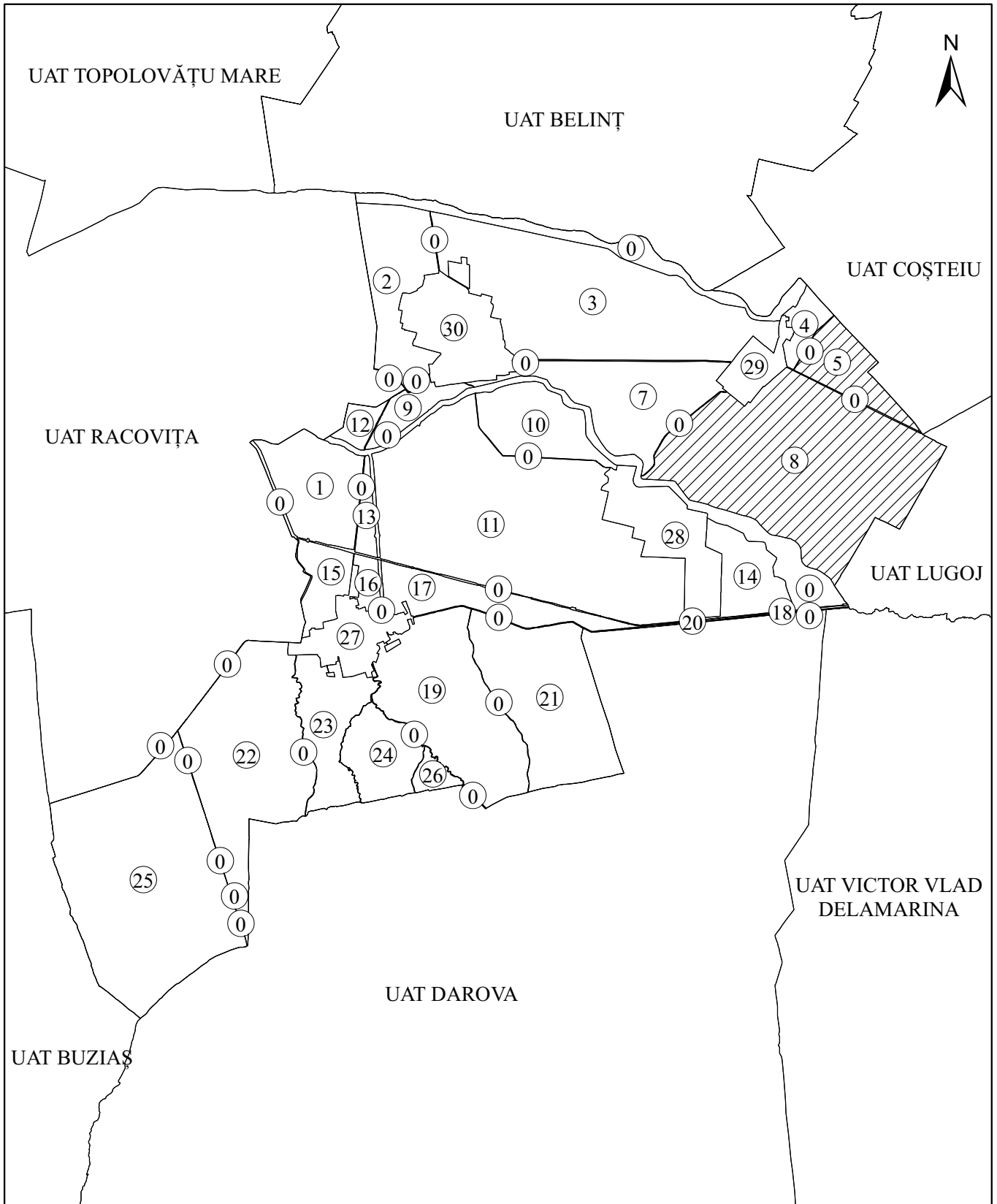
București, 28 martie 2019.

Nr. 1.045.

*) Anexele nr. 1—8 sunt reproduse în facsimil.

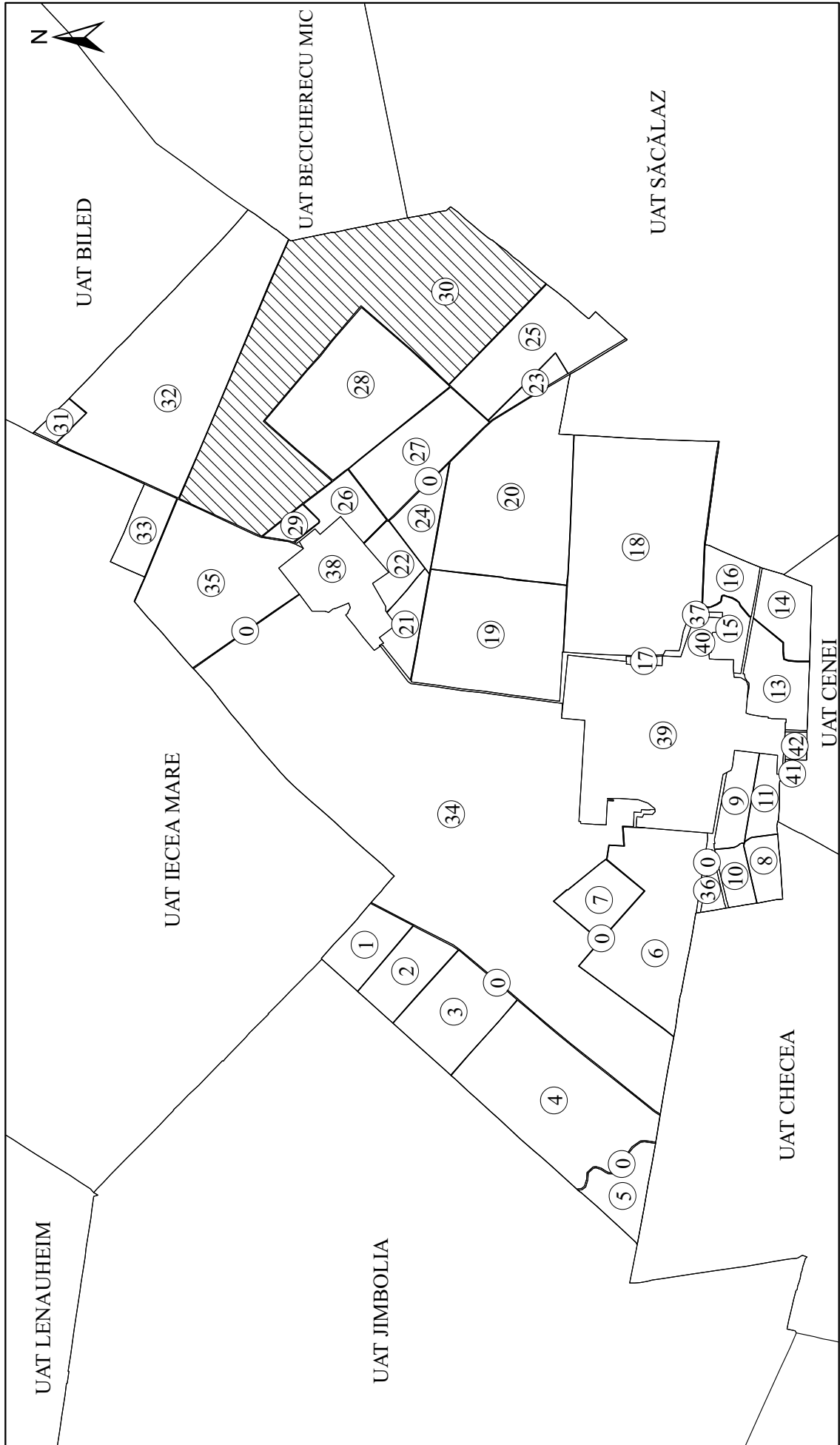
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ
 UAT: BOLDUR
 Sectoare: 5, 8

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ
UAT: CÂRPINIȘ
Sectoare: 30

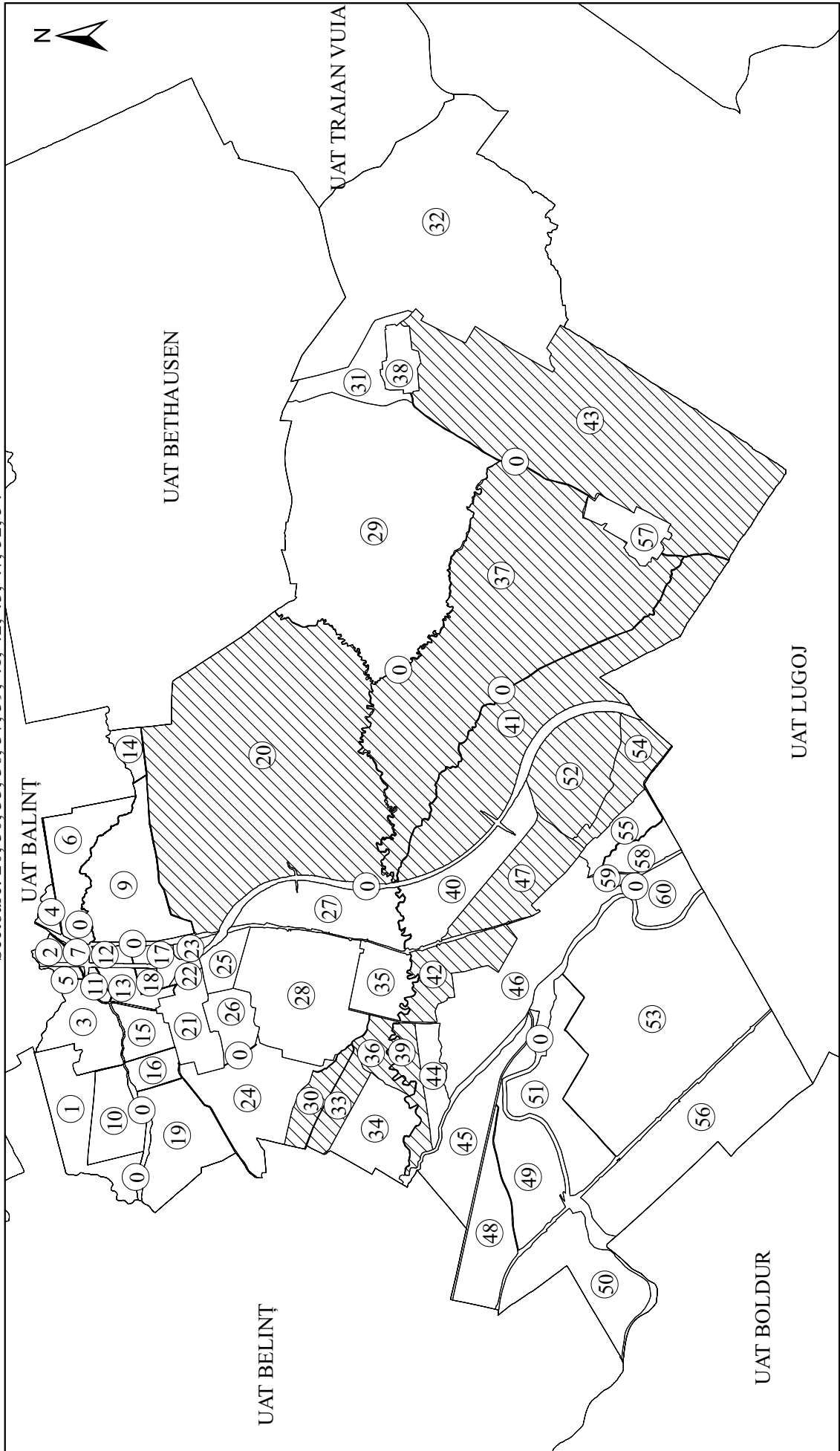

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ

UAT: COȘTEIU

Sectoare: 20, 30, 33, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 47, 52, 54

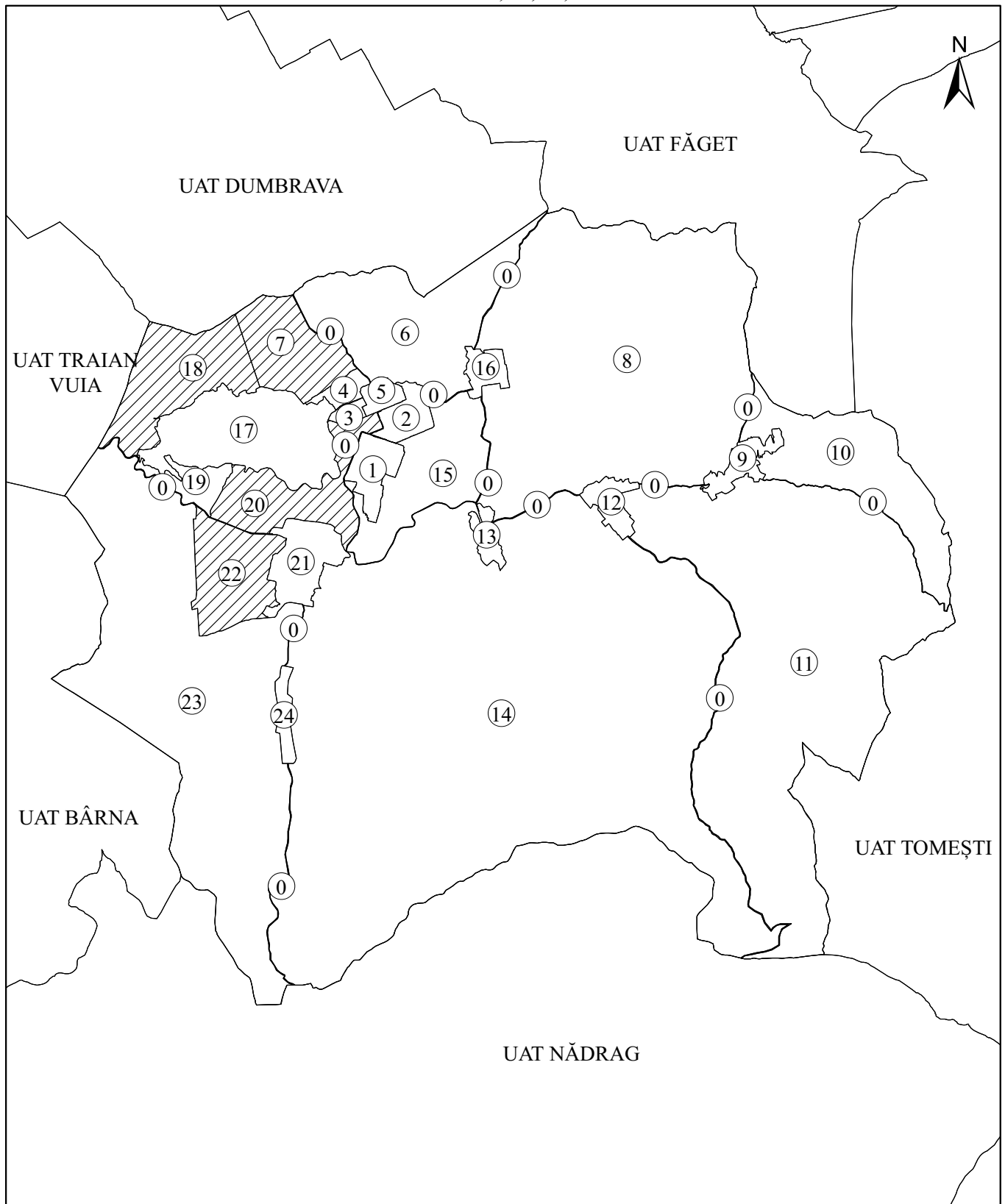

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ

UAT: FÂRDEA

Sectoare: 7, 18, 20, 22

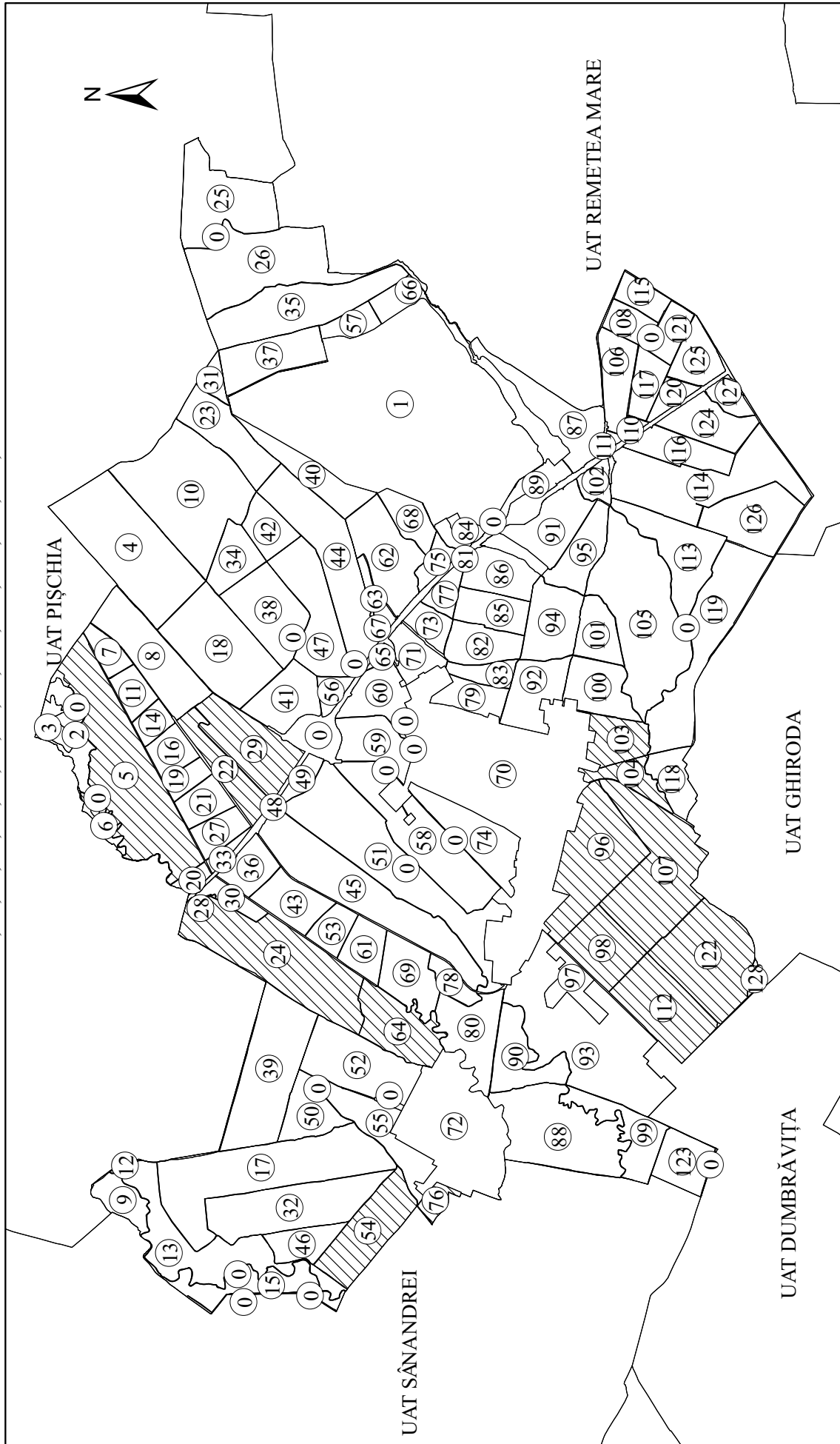

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ

UAT: GIARMATA

Sectoare: 5, 22, 24, 29, 54, 64, 76, 96, 98, 103, 104, 107, 112, 122, 128

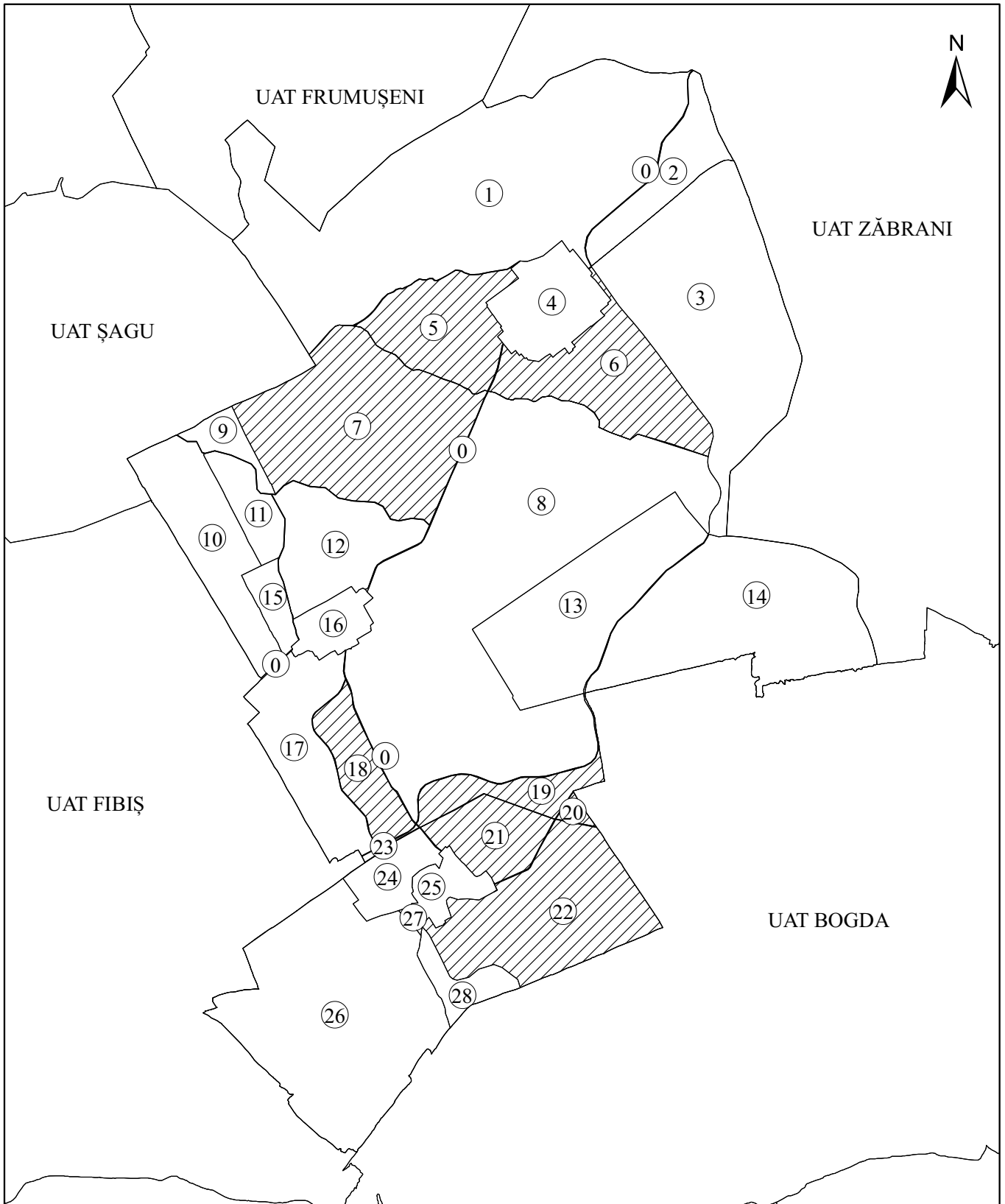

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ

UAT: MAȘLOC

Sectoare: 5, 6, 7, 18, 19, 20, 21, 22

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ

UAT: UIVAR

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53

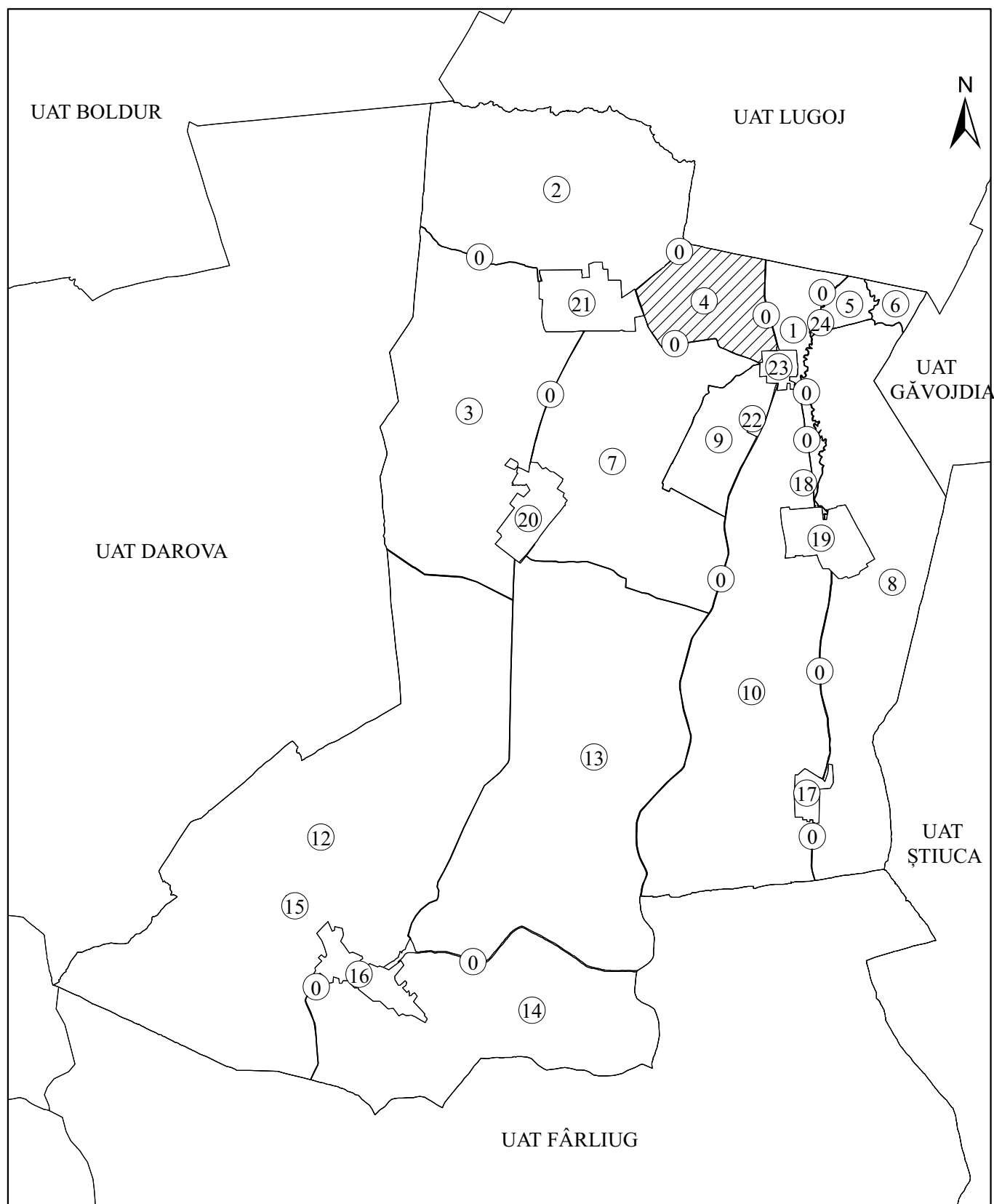

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TIMIȘ

UAT: VICTOR VLAD DELAMARINA

Sector: 4

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 12

din 11 martie 2019

Dosar nr. 3.166/1/2018

Iulia Cristina Tarcea — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile
 Eugenia Voicheci — președintele Secției a II-a civile
 Mihaela Paraschiv — judecător la Secția I civilă
 Carmen Elena Popoiag — judecător la Secția I civilă
 Mihaela Tăbârcă — judecător la Secția I civilă
 Cristina Petronela Văleanu — judecător la Secția I civilă
 Alina Iuliana Țuca — judecător la Secția I civilă
 Marian Budă — judecător la Secția a II-a civilă
 Iulia Petronela Nițu — judecător la Secția a II-a civilă
 Iulia Manuela Cîrnu — judecător la Secția a II-a civilă
 Rodica Dorin — judecător la Secția a II-a civilă
 Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 3.166/1/2018 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Sedința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă, în Dosarul nr. 6.390/299/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulate de către părți puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării. La dosar au fost transmise hotărârile judecătorești relevante, identificate de instanțele naționale, precum și opiniile teoretice exprimate de judecători. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul București — Secția a V-a civilă a dispus, prin Încheierea din camera de consiliu din data de 9 octombrie 2018, în Dosarul nr. 6.390/299/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la

următoarea chestiune de drept: „*Interpretarea dispozițiilor art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, în sensul de a se stabili dacă există posibilitatea începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale.*”

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării

2. **Art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă** prevede că: „*În cazul în care moștenirea a fost acceptată și există numai moștenitori majori, executarea silită va fi pornită împotriva tuturor, în afară de cazul în care numai unii dintre aceștia sunt chemați, de lege ori potrivit voinței defunctului, să răspundă pentru anumite datorii ale defunctului. Dacă executarea silită este pornită contra tuturor moștenitorilor, aceștia vor fi citați, printr-o înștiințare colectivă, făcută la locul deschiderii moștenirii, pe numele acesteia, cu excepția cazului în care au ales, cu ocazia dezbaterii succesoriale ori chiar ulterior, un alt domiciliu în vederea citării sau un reprezentant al acestora, după caz.*”

3. **Potrivit dispozițiilor art. 1.155 alin. (2) din Codul civil:** „*Înainte de partajul succesoral, creditorii ale căror creanțe provin din conservarea sau din administrarea bunurilor moștenirii ori s-au născut înainte de deschiderea moștenirii pot cere să fie plătiți din bunurile aflate în indiviziune. De asemenea, ei pot solicita executarea silită asupra acestor bunuri.*”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

4. Prin cererea înregistrată la data 8 martie 2018 pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București cu nr. 6.390/299/2018, având în vedere cererea creditoarei bancă comercială, executorul judecătoresc a solicitat, în temeiul biletului la ordin emis la data de 19 decembrie 2013 și scadent la data de 30 iunie 2014, încuviințarea executării silite împotriva activului moștenirii debitorului, decedat la data de 19 august 2014, și a celor patru moștenitori acceptanți.

5. Prin Încheierea din 26 martie 2018, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a respins, ca neîntemeiată, cererea de încuviințare a executării silite, apreciind că, la acest moment, persoanele indicate ca fiind moștenitori acceptanți nu au calitatea de moștenitori și, implicit, de debitori, în sensul dispozițiilor art. 645 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar, conform dispozițiilor art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă, executarea nu poate fi începută împotriva activului moștenirii în cazul în care succesiunea a fost acceptată, fiind necesară începerea executării împotriva persoanelor ce au calitatea de moștenitor, astfel încât există un impediment la încuviințarea executării silite, în conformitate cu dispozițiile art. 687 din Codul de procedură civilă.

6. Judecătoria a reținut că dreptul de opțiune succesorală aparține tuturor persoanelor cu vocație generală (eventuală) la moștenire, iar nu numai celor cu vocație concretă (utilă), astfel încât, dacă s-ar adopta teoria conform căreia executarea silită poate fi începută împotriva tuturor celor care au făcut acte de acceptare, s-ar putea ajunge la situația în care ar fi urmărite, în procedura executării silite, persoane cu privire la care s-ar dovedi ulterior că nu au calitatea de moștenitor.

7. Astfel, dispozițiile art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ce indică faptul că executarea silită va fi pornită împotriva tuturor moștenitorilor majori, trebuie coroborate cu dispozițiile art. 1.155 din Codul civil, fiind imposibil de conceput posibilitatea pornirii executării împotriva unei persoane, fără a cunoaște limitele răspunderii sale, deoarece, în cazul în care aceste limite ar fi depășite, protejarea drepturilor celui urmărit ar fi diminuată în cadrul contestației la executare dacă aceasta s-ar judeca, de asemenea, anterior dezbaterii succesiunii.

8. În plus, în reglementarea actuală nu este prevăzută posibilitatea urmăririi bunurilor ce fac parte din masa succesorală, independent de urmărirea moștenitorilor, în cazul în care succesiunea a fost acceptată, art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă indicând în mod expres faptul că executarea silită va fi pornită împotriva moștenitorilor, iar nu împotriva masei succesoriale, privită individual.

9. Pe de altă parte, dispozițiile art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă exclud posibilitatea demarării executării silite anterior dezbaterii succesiunii, în primul rând, deoarece anterior acestui moment nu se poate stabili dacă „există numai moștenitori majori” sau dacă „numai unii dintre aceștia sunt chemați, de lege ori potrivit voinței defunctului, să răspundă pentru anumite datorii ale defunctului”, aceste două situații influențând, în mod direct, modalitatea în care poate fi pornită executarea silită.

10. Față de dispozițiile art. 1.035 din Codul civil, s-a arătat că, în cauză, din înscrisurile depuse la dosar rezultă că cei patru moștenitori acceptanți au și calitatea de legatari, fără a se menționa natura legatului, astfel încât există posibilitatea ca, potrivit voinței defunctului, aceștia să fie chemați să răspundă numai pentru anumite datorii ale defunctului, situație în care s-ar încălca dispozițiile art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă cu privire la persoanele împotriva cărora poate începe executarea silită, dacă aceasta ar începe fără a cunoaște, cu certitudine, persoanele cu privire la care poate fi pornită.

11. *La data de 22 august 2018, creditoarea bancă comercială a formulat apel împotriva încheierii sus-menționate, susținând, în esență, următoarele:*

12. Instanța de executare ignoră complet analiza temeiului de drept substanțial indicat, în mod expres, alături de art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, care permite oricărui creditor cu o creanță născută înainte de deschiderea moștenirii debitorului său decedat să execute silit bunurile aflate în indiviziune, înainte de a se finaliza partajul succesoral și, deci, independent de stabilirea cotelor ce revin fiecărui moștenitor în parte.

13. Prin neanalizarea coroborată a acestui important temei de drept, alături de dispozițiile procedurale reprezentate de art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța limitează, în mod nejustificat și contra dispozițiilor legale, posibilitățile unui creditor de a-și recupera creanța, în mod eficient și cu celeritate, fără a aștepta finalizarea procedurii succesoriale care, deseori, presupune un timp îndelungat și proceduri complicate.

14. Instanța de executare ajunge la concluzia greșită că dreptul de care dispune orice creditor a cărui creanță s-a născut înainte de deschiderea moștenirii debitorului său decedat, prevăzut de art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, ar depinde de stabilirea cotei de moștenire, în urma dezbaterii succesoriale, pentru fiecare moștenitor acceptant în parte. Un astfel de argument nu poate fi susținut însă, întrucât dispozițiile art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu fac, în niciun moment, referire sau trimitere la finalizarea procedurii succesoriale cu eliberarea certificatului de moștenitor, ci doar subliniază faptul că executarea silită va fi formulată împotriva moștenitorilor acceptanți în ipoteza în care „moștenirea a fost acceptată și există numai moștenitori majori”.

15. Or, aceasta este și ipoteza din cauza de față, în care executarea silită începută de creditoare nu vizează cota care se cuvine moștenitorilor acceptanți, pentru a fi necesară finalizarea succesiunii ori prezentarea certificatului de moștenitor, ci activul moștenirii, înainte de a se fi procedat la devoluțiunea succesorală, în sensul art. 1.155 alin. (2) din Codul civil.

16. Cu privire la argumentul constând în lipsa unei mențiuni cu referire la natura legatelor acceptate de către cei patru moștenitori, care îndeplinesc și calitatea de moștenitori legali în aceeași procedură, care ar împiedica executarea în temeiul art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a susținut că este lipsită de relevanță natura de legatar universal, cu titlu universal ori particular a moștenitorilor, cât timp creditorii își vor îndestula cu prioritate creanțele din activul moștenirii, „înainte de partajul succesoral”, urmând ca, apoi, să se procedeze la devoluțiunea succesorală în funcție de dispozițiile legale incidente.

17. *La termenul din data de 9 octombrie 2018, apelanta-creditoare a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, constând în existența sau nu, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, a posibilității începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale.*

IV. Aspectele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

18. Prin Încheierea de sesizare din data de 9 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.390/299/2018, Tribunalul București — Secția a V-a civilă a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

19. În acest sens s-a arătat că tribunalul este sesizat cu o cauză în care urmează a se pronunța o hotărâre definitivă, nesusceptibilă de recurs, acțiunea fiind înregistrată la data de 23 februarie 2018 (în realitate, acțiunea s-a înregistrat la data de 8 martie 2018), iar chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este una de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

20. Instanța de sesizare a arătat, de asemenea, că problema de drept a cărei lămurire se solicită este una nouă, în urma verificărilor efectuate nefiind identificată practică judiciară cu privire la acest aspect, precum și faptul că aceasta nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii asupra căruia instanța supremă să se fi pronunțat sau asupra căruia urmează să se pronunțe.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, au fost formulate următoarele puncte de vedere de către părți:

22. *Apelanta-creditoare a solicitat să se constate că sesizarea este admisibilă, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, apreciind că această chestiune de drept este nouă, în sensul că asupra sa Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.*

23. Punctul de vedere al apelantei-creditoare asupra chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită, în acord cu cele statuate în raport, este că art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă conferă creditorului posibilitatea ca, prin raportare la art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, să execute bunurile moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți, chiar înainte ca acestora să le fi fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor, în cadrul dezbaterii succesoriale.

24. Prin punctul de vedere formulat de unul dintre cei patru intimăți-debitori s-a arătat că sesizarea Tribunalului București este admisibilă, fiind îndeplinită cerința nouității chestiunii de drept. Pe fond, s-a apreciat că executarea silită nu poate fi pornită împotriva moștenitorilor decât după efectuarea dezbaterii succesoriale.

VI. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Completul de judecată al Tribunalului București — Secția a V-a civilă a învederat că se află în imposibilitatea de a oferi un punct de vedere, exprimarea unei opinii asupra chestiunii de drept deduse interpretării reprezentând o antepunere, din moment ce, în esență, soluția asupra apelului depinde de modul în care urmează a fi dezlegată chestiunea de drept invocată.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

26. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, datele comunicate de instanțele naționale au relevat următoarele aspecte:

27. La nivelul curților de apel Târgu Mureș, Timișoara, Pitești, Oradea, Galați, Cluj, Constanța, Iași și Suceava nu a fost identificată practică judiciară.

28. Opiniile teoretice exprimate de colectivele de judecători sunt, în marea majoritate, în sensul că, față de dispozițiile art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, începerea executării silite este posibilă în ipoteza enunțată. Rațiunea art. 1.155 alin. (2) din Codul civil este tocmai aceea de a nu impune creditorilor defunctului, care sunt considerați „creditori ai succesiunii”, să aștepte dezbaterii succesorală și partajul, care pot avea loc și după trecerea unei perioade îndelungate de la data deschiderii succesiunii, și de a-i proteja pe aceștia de riscul insolvenței în ora dintre moștenitori.

Executarea silită poate porni asupra bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, chiar dacă nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora, având în vedere că art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă are caracter special și prevede doar condiția ca moștenirea să fi fost acceptată, și nu dezbătută.

Din cuprinsul dispozițiilor art. 688 alin. (1) și (2) și art. 687 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă se constată că începerea sau continuarea executării silite împotriva moștenitorilor nu depinde de dezbaterii succesiunii debitorului decedat.

Prin urmare, o interpretare în sensul că bunurile moștenirii pot fi executate silit înainte de acceptarea moștenirii sau chiar înainte ca succesibilii să fie cunoscuți, dar nu poate fi pornită executarea silită în situația în care există moștenitori acceptanți decât după ce moștenirea este dezbătută este contrară rațiunii pentru care au fost edictate dispozițiile art. 687 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă și art. 688 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

29. Opinia contrară, minoritară, este în sensul că nu există posibilitatea începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale.

30. Cu titlu de practică judiciară, au fost înaintate următoarele hotărâri judecătorești:

Tribunalul Brașov — Secția I civilă a pronunțat Decizia nr. 1.520 din 1 noiembrie 2017, în Dosarul nr. 16.552/197/2018, prin care s-a reținut că, în speță, nu se regăsește ipoteza existenței unor moștenitori acceptanți, întrucât nu s-a emis un certificat de calitate de moștenitor și s-a apreciat că interdicția pornirii executării silite, stabilită de art. 687 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu mai subzistă, cât timp nu există moștenitori acceptanți și cât timp s-a numit un curator special pentru executarea silită. Procedura numirii curatorului succesiunii, precum și cea a facerii inventarului bunurilor succesoriale sunt ulterioare numirii curatorului special prevăzut de art. 688 alin. (1) din Codul de procedură civilă și încuvințării executării silite.

Judecătoria Piatra-Neamț a identificat trei încheieri civile, care însă nu prezintă relevanță, întrucât vizează aplicarea dispozițiilor art. 688 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru situația în care debitorul a decedat anterior/ulterior începerii executării silite și nu există niciun moștenitor acceptant și nici nu este numit un curator al succesiunii de către notarul public.

La nivelul Curții de Apel Alba Iulia au fost identificate două hotărâri pronunțate de Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă, după cum urmează: Decizia nr. 338/A din 29 martie 2016, în Dosarul nr. 3.953/243/2015, prin care s-a reținut incidența dispozițiilor art. 687 din Codul de procedură civilă, care statuează cu caracter imperativ că, în cazul în care debitorul moare înainte de sesizarea executorului judecătoresc, nicio executare silită nu poate fi pornită; Decizia nr. 1.220/A din 24 noiembrie 2015, în Dosarul nr. 8.765/278/2015, prin care s-a respins, definitiv, cererea de numire a unui curator special, în condițiile art. 687 alin. (1) din Codul de procedură civilă, întrucât în cauză nu s-a făcut dovada că nu există niciun moștenitor acceptant al succesiunii debitorului decedat.

31. La nivelul instanțelor de judecată din circumscripția teritorială a Curții de Apel București, inclusiv la Tribunalul București — instanța de sesizare, opinia majoritară exprimată de magistrați a fost în sensul că există posibilitatea începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, câtă vreme nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale, reținându-se că executarea silită începută în temeiul art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 1.155 alin. (2) din Codul civil vizează activul moștenirii și se desfășoară anterior finalizării devoluțiunii succesoriale prin emiterea certificatelor de moștenitori.

La nivelul unui număr restrâns de judecătoria a fost exprimat și punctul de vedere în sensul că nu există această posibilitate, având în vedere dispozițiile art. 687 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Dacă debitorul moare înainte de sesizarea executorului judecătoresc, nicio executare silită nu poate fi pornită, iar dacă moare după ce aceasta a fost pornită, ea nu poate fi continuată cât timp moștenirea nu a fost acceptată de către cei chemați la moștenire sau, în lipsă, cât timp nu a fost numit, în condițiile legii, un curator al succesiunii ori, după caz, un curator special pentru executare, în condițiile art. 58”. S-a arătat că, față de aceste dispoziții, în cazul decesului debitorului anterior începerii executării, creditorul va putea începe executarea silită dacă succesiunea a fost acceptată de către cei chemați la moștenire, întrucât art. 687 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu distinge după felul acceptării, aceasta putând fi expresă sau tacită, cu condiția rezultată din alin. (2) de a fi constatată prin emiterea unui certificat de calitate de către notarul public, dacă a fost numit un curator al succesiunii sau un curator special pentru executare.

Au fost depuse, cu titlu de practică judiciară, hotărâri pronunțate de Judecătoria Sectorului 6 București și Judecătoria Lehliu-Gară.

32. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 2.950/C/4.427/III-5/2018 din 21 decembrie 2018, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

33. Dispozițiile art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă și cele ale art. 1.155 alin. (2) din Codul civil nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

34. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, cu referire la noutatea și dificultatea chestiunii de drept în discuție.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

35. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de vedere formulate de către părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității:

36. Prealabil analizei în fond a chestiunii de drept supuse interpretării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are a analiza, prin prisma prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

37. Potrivit reglementării menționate, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

38. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ; în doctrină, ele au fost identificate după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

39. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele patru și ultima dintre condițiile menționate sunt îndeplinite. Mai exact, sunt îndeplinite aspectele de admisibilitate legate de titularul sesizării, stadiul soluționării pricinii în care sesizarea a fost promovată, condiția referitoare la relația de dependență dintre chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită și rezolvarea pe fond a litigiului, precum și cerința ca problema de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

40. Se constată, astfel, că Tribunalul București — Secția a V-a civilă a fost legal investit cu soluționarea cererii de apel formulate de creditor împotriva încheierii pronunțate de Judecătoria Sectorului 1 București, prin care s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de încuviințare a executării silite.

41. În conformitate cu prevederile art. 666 alin. (7) din Codul de procedură civilă, încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată numai cu apel de către creditor, în termen de 15 zile de la comunicare.

42. Din coroborarea dispozițiilor art. 666 alin. (7) din Codul de procedură civilă, art. 95 pct. 2 și art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă rezultă că tribunalul soluționează cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești, care, conform art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

43. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în care se ridică este îndeplinită pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

44. Litigiul *pendinte* are ca obiect încuviințarea executării silite împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat înaintea începerii executării silite, în cazul în care moștenirea nu a fost dezbatută. Prima instanță a respins cererea de încuviințare a executării silite, reținând, în esență, în fundamentarea soluției adoptate, că executarea silită se poate efectua doar ulterior stabilirii cotelor moștenirii, fiind exclusă posibilitatea de a se urmări bunurile moștenirii anterior determinării persoanelor care au calitatea de moștenitori. De asemenea, instanța de executare a motivat că dispozițiile art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă „exclud posibilitatea demarării executării anterior dezbaterii succesiunii”.

45. Investită cu soluționarea apelului declarat de creditor, instanța de trimitere are de lămurit, față de conținutul concret al motivelor de apel, dacă există sau nu posibilitatea declanșării procedurii de executare silită, la cererea unui creditor al debitorului defunct, împotriva moștenitorilor majori care au acceptat succesiunea, înainte de dezbaterea succesiunii, în temeiul prevederilor art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă raportat la art. 1.155 alin. (2) din Codul civil. Prin urmare, se verifică relația de dependență dintre chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită și rezolvarea pe fond a cauzei.

46. În ceea ce privește cerința noutății și a dificultății chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, această condiție nu este îndeplinită.

47. Prin încheierea de sesizare, instanța de trimitere s-a limitat a menționa că cerința noutății chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită decurge din împrejurarea că nu a identificat practică judiciară în legătură cu această problemă și că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nici nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii.

48. Din interpretarea gramaticală a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă rezultă însă că noutatea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării este o condiție diferită de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni de drept ori de aceea a inexistenței unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, numai în acest fel justificându-se folosirea conjuncției „și” în cuprinsul normei citate.

49. În lipsa unei definiții a noutății chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul textului analizat, în doctrină s-a subliniat că sesizarea instanței supreme ar fi justificată sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate atunci când problema de drept nu a mai fost analizată în doctrină — în interpretarea unui act normativ mai vechi — ori decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent, prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, problema de drept poate fi considerată nouă prin faptul că nu a mai fost dedusă judecării anterior.

50. Problema de drept ce face obiectul sesizării presupune a se stabili, prin interpretarea prevederilor art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă raportat la art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, dacă un creditor poate solicita și obține încuviințarea executării silite împotriva moștenitorilor majori acceptanți, chiar înainte ca succesiunea să fi fost dezbatută și să fi fost stabilite cotele fiecăruia dintre ei.

51. Regula divizării de drept a pasivului succesoral între moștenitorii universali și cu titlu universal, proporțional cu cotele succesoriale, este consacrată în Codul civil de la 1864 în mai multe prevederi legale (art. 774, art. 775, art. 777, art. 893, art. 896, art. 902 și art. 1.060), iar în actualul Cod civil este reglementată prin art. 1.114 alin. (2) și art. 1.155 alin. (1).

52. O derogare de la regula divizării de drept a obligațiilor de plată este instituită prin prevederile art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, potrivit cărora „*Înainte de partajul succesoral, creditorii ale căror creanțe provin din conservarea sau din administrarea bunurilor moștenirii ori s-au născut înainte de deschiderea moștenirii pot cere să fie plătiți din bunurile aflate în indiviziune. De asemenea, ei pot solicita executarea silită asupra acestor bunuri.*”

53. Dispozițiile legale mai sus enunțate, care fac obiectul întrebării prealabile, sunt recunoscute în doctrină ca o excepție de la regula divizării de drept a pasivului succesoral proporțional cu cotele succesoriale, regulă instituită prin alin. (1) al aceluiași articol¹.

54. În acest sens, se arată în doctrina la care s-a făcut referire mai sus, că această excepție permite creditorilor, identificați prin art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, să urmărească bunurile din masa succesorală, aflate în indiviziune „fără a se preocupa de diviziunea de drept a pasivului și de faptul că plata datoriilor și sarcinilor moștenirii se suportă proporțional cu cota succesorală la care moștenitorii au vocație”.

55. Soluția de excepție, privind derogarea de la regula divizării de drept a obligației de plată a pasivului, a fost identificată și acceptată în doctrina relevantă în această materie, anterioră intrării în vigoare a noului Cod civil, chiar în lipsa unei reglementări legale exprese, fiind o creație a practicii judiciare, justificată de neajunsurile aplicării în toate cazurile a regulii diviziunii de drept a pasivului asupra creditorilor și întemeiată pe dreptul de gaj general al creditorilor chirografari.

56. Astfel, de la regula diviziunii de drept a pasivului succesoral proporțional cu părțile ereditare, sub imperiul Codului civil de la 1864, au fost reglementate prin art. 1.061 pct. 1, 2, 3 și art. 893, art. 896 patru cazuri în care pasivul succesoral nu se divide între moștenitori sau se divide altfel decât proporțional cu părțile ereditare. La aceste patru excepții doctrina a mai adăugat o excepție întemeiată pe dreptul de gaj general al creditorilor, care rămâne indivizibil cât timp durează indiviziunea între moștenitori și care conferă creditorilor moștenirii posibilitatea ca, până la partaj, să urmărească bunurile succesoriale pentru întreaga datorie, fără a suporta riscul insolvenței dintre moștenitori².

57. Drept urmare, rezultă că excepția cuprinsă în art. 1.155 alin. (2) din Codul civil a mai fost analizată în doctrină și înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil pe considerente de echitate, spre a se evita situația în care punerea în executare a creanțelor creditorilor să fie influențată de regula divizării de drept a pasivului succesoral, cu consecința divizării gajului creditorilor chirografari.

58. Textul art. 1.155 alin. (2) din Codul civil vine să valorifice soluția care a fost identificată în doctrina și jurisprudența anterioare intrării în vigoare a noului Cod civil.

59. Ca atare, câtă vreme problema de drept ce face obiectul sesizării a mai fost reținută în doctrină anterior intrării în vigoare a noului Cod civil, ca urmare a consacrării sale la nivel jurisprudențial, caracterul de noutate al chestiunii de drept nu

mai este de actualitate. În acest sens, prin decizia Secției civile nr. 2.107 din 24 septembrie 1987 pronunțată de instanța supremă³ s-a statuat că, în temeiul titlului obținut contra debitorului său, creditorul este îndreptățit să urmărească succesorii acestuia, în caz de deces, fie continuând executarea începută împotriva debitorului, fie trecând direct la executarea împotriva acestora.

60. Și după consacrarea legală a excepției de la regula diviziunii de drept a obligației de plată a pasivului prin art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, practica judiciară identificată în urma verificărilor efectuate, chiar redusă cantitativ, din cauza circumstanțelor factuale speciale în care se poate ivi, ilustrează orientarea clară, întemeiată pe argumentele oferite de literatura juridică de specialitate, spre încuviințarea executării silită, la cererea creditorului a cărui creanță s-a născut înainte de deschiderea moștenirii, asupra bunurilor în indiviziune aflate în patrimoniul succesoral, în situația în care moștenirea a fost acceptată și există numai moștenitori majori.

61. În acest sens, chiar la nivelul Tribunalului București — Secția a V-a civilă, instanța în cadrul căreia funcționează completul de judecată care a formulat întrebarea prealabilă, s-a pronunțat Decizia nr. 376/A din 13 octombrie 2016, definitivă, într-o cauză identică cu cea în care s-a dispus prezenta sesizare, care valorifică orientarea doctrinară și jurisprudențială relevată anterior. Aceeași orientare jurisprudențială s-a regăsit într-o decizie definitivă pronunțată de Tribunalul Brăila (Decizia nr. 731 din 27 iulie 2016) și într-o încheiere pronunțată de Judecătoria Arad (Încheierea nr. 2.024 din 13 aprilie 2016, definitivă prin neapelare). De asemenea, opiniile exprimate de curțile de apel și de tribunale sunt orientate în mod majoritar către aceeași soluție oferită de doctrină și de practica judiciară.

62. În cauză, completul de judecată care a admis sesizarea nu a prezentat niciun raționament care să evidențieze caracterul dificil al chestiunii de drept cu care se confruntă — ce reprezintă o cerință subsumată scopului acestui mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare —, prin redarea variantelor de interpretare posibile, împreună cu argumentele legale care fundamentează fiecare variantă și prin expunerea punctului de vedere conform art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă. Refuzul instanței de trimitere de a reda, în cuprinsul sesizării, punctul său de vedere, motivat de o viitoare incompatibilitate decurgând din această situație, este contrar dispozițiilor legale care instituie o atare cerință, precum și finalității demersului întreprins.

63. În absența punctului de vedere al completului de judecată care a dispus sesizarea, verificarea pragului de dificultate a chestiunii de drept se raportează și la motivele de apel cuprinse în cererea de apel care face obiectul judecării, alături de celelalte aspecte analizate în considerentele expuse anterior.

64. Se constată că prin cererea de apel dedusă spre soluționare instanței de trimitere se invocă, în esență, faptul că prima instanță a omis a analiza temeiul de drept substanțial reprezentat de art. 1.155 alin. (2) din Codul civil și că astfel nu s-a procedat la analiza coroborată a acestui temei de drept alături de dispozițiile procedurale incidente, respectiv art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ceea ce ar avea drept consecință limitarea, în mod nelegal, a posibilității unui creditor de a-și recupera creanța, în mod eficient și cu celeritate, fără a aștepta finalizarea procedurii succesoriale.

¹ Fl. A. Baias, E. Chelaru, R. Constantinovici, I. Macovei (coordonatori), Noul Cod civil. Comentariu pe articole, Editura C. H. Beck, București, 2012, pag. 1202—1203; Francisc Deak, Romeo Popescu, Tratat de drept succesoral, vol. III, Transmisiunea și partajul moștenirii, Ediția a III-a actualizată și completată, Editura Universul Juridic, București, 2014, pag. 127.

² Fr. Deak, Tratat de drept succesoral, Editura Actami, București, 1999, pag. 515—516; M. Eliescu, Moștenirea și devoluțiunea ei în dreptul R.S.R., Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1966, pag. 231; I. Zinveliu, Dreptul la moștenire în R.S.R., Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1973, pag. 121; C. Toader, R. Popescu, L. Stănculescu, V. Stoica, coordonator Fr. Deak, Moștenirea testamentară. Transmisiunea și împărțeala moștenirii, Editura Actami, București, 1996, pag. 157; D. Chirică, Drept civil. Succesiuni și testamente, Editura Rosetti, București, 2003, pag. 443.

³ Publicată în Culegere de decizii ale Tribunalului Suprem pe anul 1987, pag. 241—242.

65. În contextul dat, este de precizat că prevederile art. 688 alin. (1) din Codul de procedură civilă transpun în plan procesual acest drept de preferință al creditorilor succesiunii în materia executării silite, statuând, pe de o parte, că executarea silită în vederea realizării creanțelor lor poate începe după decesul debitorului și că, pe de altă parte, în locul acestuia vor sta, în procedura de executare, în temeiul alin. (2) al aceluiași articol, după acceptarea succesiunii, toți moștenitorii acceptanți, dacă sunt numai moștenitori majori.

66. În cazul analizat, se constată, pe de o parte, că instanța de trimitere nu a evidențiat nicio dificultate în procesul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale ce fac obiectul sesizării, iar, pe de altă parte, că aceste dispoziții legale sunt redactate într-un mod clar, lipsit de echivoc, fără potențial de a genera interpretări diferite, care să justifice necesitatea pronunțării unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici judiciare neunitare.

67. Operațiunea de interpretare și aplicare a unor texte de lege la anumite circumstanțe, ce caracterizează fiecare litigiu, nu pot fi transferate completului constituit pentru pronunțarea

unei hotărâri prealabile, ci revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

68. Dispozițiile legale supuse interpretării nu generează în prezent nicio controversă și nici nu justifică vreun grad de dificultate apt să reclame intervenția instanței supreme prin mecanismul hotărârii prealabile.

69. Prin urmare, rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând, în acest scop, metodele de interpretare a normelor juridice recunoscute în dreptul intern.

70. În considerarea argumentelor expuse, se apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare, astfel cum este reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, nu poate fi uzitat atât timp cât legiuitorul a limitat, prin condițiile restrictive de admisibilitate, rolul unificator al instituției juridice a hotărârii prealabile numai în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu și numai în privința unor chestiuni de drept dificile și controversate de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

71. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a V-a civilă, în Dosarul nr. 6.390/299/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „*Interpretarea dispozițiilor art. 688 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 1.155 alin. (2) din Codul civil, în sensul de a se stabili dacă există posibilitatea începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale.*”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 martie 2019.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221999